

Pårørende information mandag den 18. maj

Vi har i dag, og siden i torsdags haft kontakt med rigtig mange af jer pårørende. I spørger alle hvordan det går – og det går godt. Men vores hverdage er meget anderledes end de plejer at være og problemstillingerne ligeså. Det inspirerede os til at lade dagens nyhedsbrev give jer et lille indblik i vores hverdag og arbejde.

Her er et par udklip fra en leders dagbog.:

Jeg er gravid, må jeg komme på arbejde, min læge siger jeg skal spørge jer....?

B skal have taget blodprøver, må laboranten komme ind?

N vil ikke have vasket eller sprittet hænder, hvad gør vi?

Må vi låse døren i mellemgangen? Til køkkenet?

Ovennævnte udsagn er ganske almindelige i en tid som denne, men svarene og overvejelserne er helt anderledes. Regler omkring magtanvendelse, overenskomster, sygefraværspolitik, refusioner, fødevarekontrol osv. er ikke afskaffet, og skal stadig håndteres i en Coronatid.

I de år vi har været ledere, har vi ikke prøvet at have så anderledes og alvorlig en opgave. Hvis vi ikke træffer de rigtige beslutninger, kan det få alvorlige konsekvenser. At forhindre Corona i at komme inden for Kamagers døre er en stor og for alle helt ny opgave. Bekendtgørelser og vejledninger kommer dagligt i en lind strøm, og de bliver ændret lige så hurtigt som vi når at læse dem. Weekenderne er taget i brug og arbejdsmobilen har været i lommen konstant.

Beboerne overrasker, langt de fleste har vist kæmpe samarbejdsevne og -vilje og formået at få "det bedste" ud af situationen. Den største og sværeste opgave har været at fastholde, at der ikke må komme pårørende på besøg. At være dørmand imellem mennesker der holder rigtig meget af hinanden og gerne vil mødes, er en helt ny opgave. Med hjernen (og chefens stemme i ørerne!) kan vi sige, at vi har de retningslinjer vi har og de skal overholdes - fordi vi skal passe på beboerne. Med hjertet er det noget sværere at stå imellem og stå fast. Vi ved at det er vores job, men vi synes det er megasvært og ikke en sjov opgave. Det bliver endnu sværere når vi bliver presset, for vi forstår jer så godt. Savnet er stort.

Sammenhold og "vi kan" har været den gennemgående ånd der har været i personalegruppen, drysset med bekymringer og en stor ansvarsfølelse som tynger. Spørgsmålene og tvivl har vi hele tiden skullet svare på og håndtere, og helst med ro i maven og en vis sikkerhed. Ansvar for at forhindre Corona i at komme ind på Kamager er gået langt ud over ens arbejdstid, langt ind i privatlivet for os alle. Vi har afholdt os fra at se familie og venner, simpelthen fordi tanken om at være den der tager smitten med på Kamager er for ubærlig. Heldigvis går det rigtig godt og vi er sluppet med skrækken.

Weekendaktiviteter

Dejligt besøg af isbilen i søndags. Kassevis af is skiftede ejerforhold. Det var en god søndag.

Vi udskød lørdagens koncert på grund af vejret. Den bliver i stedet gennemført på lørdag. Vejret sku blive godt.

De sidste penge fra pårørendeindsamlingen kom ind i dag. 1000 kr som vi ikke har besluttet formål med.

I dag var de første beboere tilbage på deres dagtilbud. Det var dejligt. Alle er kommet glade hjem og glæder sig til i morgen – eller næste gang de skal afsted.

Bedste mandags hilsner

Lena og Mie